

چهار نفر از کارگران کارخانه قند

اسلام آباد غرب در میان قند مذاب جان باخته و ۱۵ نفر مجروح شدند

سایت شورا

بیستم ششم مهرماه هشتاد و پنج

آنان با خیالی راحت مانند همیشه فرزندان خود را بر بستر خواب نظاره کرده و صبح اول وقت بر سر کارشان حاضر شده بودند، آنان متوجه حادثه مرگباری که بر بالای سرشان در حال وقوع بود، نبودند، متوجه هیچ چیز دیگری هم نبودند، الا کار و کار و فکر همسر و فرزندان که چشمانشان هر روز موقع وارد شدن به خانه به دست آنان بود.

آنان خبر نداشتند که غروب چشمان آرزومند همسر و فرزندانشان دیگر دستهای همیشه خالی و تن رنجور آنان را برای همیشه نخواهند دید، نه تنها نخواهند دید بلکه باید جنازه جزغاله شده ی تنها نان آورانشان را تحویل بگیرند. ساعت هفت صبح را نشان میداد که به یکباره قالب دورانی حامل قند مذاب از مدارش خارج شد و با خرد کردن قطعات اطراف خود بر سر کارگران فرود آمد.

طبق گزارشهای رسیده این اتفاق غم انگیز ساعت هفت صبح روز یکشنبه مورخه ۱۳۸۵/۷/۲۳ رخ داد. بر اثر این حادثه چهار نفر از کارگران با فرو ریختن آواری از قند مذاب بر سرشان، جان باخته و ۱۵ نفر دیگر مجروح شدند. طبق گزارشها حال دو نفر از زخمی شدگان این حادثه وخیم است.

سایت شورا

۱۳۸۵/۷/۲۵

اطلاعیه

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه

صبح روز یکشنبه ۸۵/۷/۲۳ در شهر و حومه اسلام آباد غرب ۱۹ خانواده از خانواده های کارگران کارخانه قند این شهر در حالیکه چشم انتظار بازگشت به منزل عزیزان و نان آورانشان بودند ناگهان خانواده چهارنفرشان با خبر شدند که دیگر هیچ وقت عزیزانشان برنخواهند گشت و بقیه خانواده ها نیز از سوخته شدن اعضاء بدن نان آورانشان در قند مذاب اطلاع یافتند. چرا اینطور شد، چرا عزیزان ما قربانی شدند؟! این سوالاتیست که هرزن و فرزند و پدر، مادر و بستگان کارگران جانباخته یا آسیب دیده از کارفرما و عواملش می پرسند و جواب عموماً یکی است، تقدیر و اتفاق!

باز هم تقدیر و اتفاق ، تقدیر و اتفاق این باز شکاری همیشه در کمین، فقط کارگران را زیر نظر دارد زیرا هیچ سپروتیرو کمانی ندارند تا شکارچی بی رحم را از پای در آورند و رام و آرام طعمه می شوند ! آیا اگر کارفرمای کارخانه قند اسلام آباد غرب به سلامتی و جان کارگران اهمیت می داد و امنیت محل کار کارگران را فراهم می کرد باز این کارگران قربانی می شدند ؟ آیا کارفرما از سود حاصل از استنمارو گرفتن شیریه جان کارگران راضی نمی شود تا جانیشان را هم بگیرد ؟

قربانی شدن کارگران کارخانه قند اسلام آباد هم مانند همه قربانیان دیگر محیط های کار به دلیل عدم وجود ایمنی محیط کار بوده که کارفرما نخواسته است درصد کمی از دسترنج کارگران را صرف تأمین سلامت و جان خودشان کند و از تبدیل کردن آن درصد کم به سود و سرمایه اش چشم پوشی نکرده است.

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه ضمن ابراز همدردی با خانواده های داغ دیده و آسیب دیده، این بی اهمیت گرفتن سلامت و جان کارگران از سوی کارفرما را محکوم می کند و خواستار ایجاد امنیت برای کارگران در همه محیط های کار است .

انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه

۱۳۸۵/۷/۲۵